

Genesis 38 - Juda

Gen. 38:1v - Waarom doet dit hoofdstuk over Juda hier tussenin? In het vorige hoofdstuk reageerden slechts 2 broers tegen het plan: Ruben en Juda. Maar enkel Ruben wilde Jozef redden en terug naar zijn vader brengen (37:22). Juda wil hem verkopen, maar niet vanuit een bezorgdheid om Jozef, maar vanuit een daad die hem minder erg leek als doden. Maar de Tora rekent het stelen van iemand en hem verkopen als slaaf, even erg als hem vermoorden (Dt. 24:7) Bovendien staat kwaad doen aan Jozef gelijk met kwaad doen aan Jacob.

Juda wil Jozef uit de weg, zonder z'n dood op z'n geweten te hebben. Juda is iemand die wegloupt voor z'n verantwoordelijkheid. Nu wordt de persoon van Juda in hoofdstuk 38 uitvergroot.

Als er staat "...in die tijd" (38:1), dan moet dat de tijd bedoelen dat Er en Onan stierven. Want een tellen van jaren laat zien dat deze geschiedenis zich meerdere jaren voor de verkoop van Jozef moet afgespeeld hebben. Jozef werd verkocht toen hij 17 was (37:2) en was 30 toen hij voor Farao stond (41:46). Hij maakte zich aan zijn broers bekend na 7 jaar overvloed en 2 jaar hongersnood (45:6). Dus vanaf de verkoop van Jozef tot Jacobs afdalen naar Egypte met zijn zonen verstreken er zo'n 22 jaren. In die tijdspanne past de geschiedenis van Juda onmogelijk: Juda die trouwt, 3 zonen krijgt, waarvan er 2 trouwen en sterven, en nadien zelf nog een tweeling krijgt via Tamar, waarbij Perez 2 zonen krijgt (Chetzron en Chamul) die alle bij Jacobs familie vernoemd worden als hij naar Egypte afdaalt (46:12) - (vbm)

Gen. 38:7,10 "de Heere doode hem" - Het "slechte" aan hem was niet enkel het zaad verspillen. Bij Onan is het duidelijker. Zoals zijn vader Juda loopt ook hij weg voor z'n verantwoordelijkheid. Dat hij de dood als bestraffing krijgt, is niet zozeer het gevolg van de zaadverspilling op zich - zelfs op het weigeren van het zwagerhuwelijk staat volgens de Tora geen doodstraf - maar een gevolg van Juda's zonde die dezelfde wortel had. Dat Juda mee aan de basis ligt voor de dood van zijn zonen volgt uit wat Ruben tegen Jacob zegt nadat ze een eerste keer bij Jozef geweest zijn toe die voor hen nog een Egyptische onderkoning was. Juda bracht de eis over dat ze Benjamin naar Egypte moesten brengen; als Jacob weigert reageert Ruben met "Gij kunt mijn 2 zonen doden als ik hem niet terugbreng" (42:37). Hoe komt Ruben, die toen 4 zonen had (46:9), op die gedachte? Probeerde hij misschien te laten doorschemeren dat iemand die z'n verantwoordelijkheid niet opneemt voor een broer, het verdient dat zijn eigen 2 zonen sterven, zoals bij Juda? (vbm)

Uit: Virtual Beit Midrash: <http://vbm-torah.org/bereishit.htm>